

I Vakantie

‘Wat een saai weer!’ zegt Sproet.
Hij zit in de woonkamer.
Somber staart hij naar buiten.
De regen valt met bakken uit de lucht.
‘Ik hoop niet dat het de hele zomer zo blijft.
Dan verveel ik me suf!’
‘Ga iets doen,’ stelt zijn moeder voor.
‘Met je lego spelen.
Of je kamer opruimen.’
Sproet zucht.

‘Mam, verzin eens wat leukers.’
Als de telefoon gaat,
loopt zijn moeder weg.
Was Spekkie er maar,
denkt Sproet.
Met haar kun je
altijd wat beleven.

Dat komt omdat ze van speuren houdt.
Omdat ze dan vaak een spekkie eet,
noemt iedereen haar Spekkie.
Al is haar echte naam Marloes.
Maar Spekkie heeft geen tijd voor hem.
Ze moet haar koffer pakken.
Morgen gaat ze op reis naar Curaçao.
In dat verre land woont haar oma.
Ze gaat erheen met het vliegtuig.
Samen met haar moeder en haar nichtje.
En wat ook fijn is:
het is er altijd lekker weer!
Sproet wil ook best graag even weg.
Zeker nu het zo regent.
Vorig jaar gingen ze kamperen.
Maar dat kan nu niet.
Zijn zusje heeft griep.
En zijn vader heeft het druk op zijn werk.
Als de bel gaat,
holt Sproet naar de deur.
Hij is verbaasd als Spekkie daar staat.
Ze hijgt nog van het rennen.
Maar haar ogen stralen.
'Hoi Sproet. Ik kom je iets leuks vertellen.
Want jij... mag mee op vakantie!
'Ik? Met wie?'

‘Met mij, suffie!’
‘Echt?’ Sproet gelooft het bijna niet.
‘Gaat je nichtje dan niet meer mee?’
Spekkie schudt haar hoofd.
‘Ze is gevallen met haar fiets.
Nu heeft ze een gebroken been.
Echt heel zielig voor haar.
Want nu kan ze niet mee op reis.’
‘Nee, dat snap ik,’ zegt Sproet.
‘En ik ga niet alleen met mijn moeder.
Dat is echt veel te saai,’ gaat Spekkie door.
‘En daarom... mag jij dus mee!
Mijn moeder heeft net jouw moeder gebeld.
En ze vindt het goed.’
‘Yes!’ Sproet begint te juichen.
Hij springt vrolijk door de gang.
‘Ik ga op vakantie!
Ik ga op vakantie!’
Zijn moeder komt lachend kijken.
‘Wat een verrassing, hè?’
Sproet knikt en pakt Spekkies handen.
Nu springen ze samen door de gang.
Tot ze roept: ‘Schiet op, Sproet.
Zoek je zwembroek.
En je duikbril.
Morgen zitten we hoog in de lucht!’

2 Bon bini

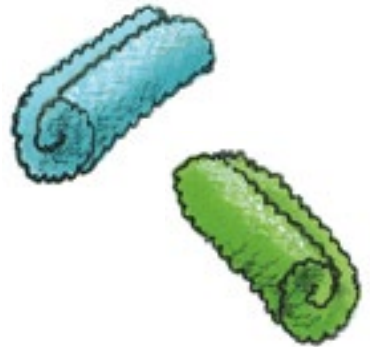
Spekkie en Sproet zitten in het vliegtuig.
Al zeker een paar uur.
Maar dat is helemaal niet erg.
Ze kregen lekker eten.
En ze mochten een kleurplaat maken.
Ook was er een leuke film te zien.
Zo ging de tijd extra snel.
Spekkie wijst naar het raampje.
'Volgens mij zijn we er bijna.
Want je kunt de zee al zien.'
'Zo! Die is blauw!' roept Sproet verbaasd.
'En kijk,' wijst Spekkie.
'Daar staat een divi-divi boom.
Die is krom gegroeid door de wind.'

Vijf minuten later gaat het vliegtuig landen.
Daarna zoekt iedereen zijn spullen.
Als Spekkie haar tas uit het rek pakt,
valt er een opschrijf-boekje uit.
'O, nee!' mompelt Sproet.
Hij kent dat boekje wel.

Spekkie heeft het altijd bij zich.
Alles wat ze wil onthouden, schrijft ze op.
‘Ben je van plan te gaan speuren?’ vraagt hij bezorgd.
‘Ik dacht dat we gingen zwemmen.’
‘Tuurlijk, dat gaan we zeker doen,’ zegt Spekkie.
‘Ik ga ook lui in de zon liggen.
En een spannend boek lezen.
Nee, ik ga echt niet speuren.
We zijn toch op vakantie?’
Sproet steekt zijn duim op. ‘Daar hou ik je aan.’

Als Sproet buiten staat,
voelt hij een warme wind.
‘Zo! Hier is het heet!’ zegt hij.
Spekkie lacht. ‘Lekker toch?
Beter dan die kou in Nederland.’
‘Komen jullie?’ vraagt Spekkies moeder.
Ze lopen naar een groot gebouw.
Er staat een lange rij mensen.
Want voordat je het land in mag,
moet je eerst je paspoort laten zien.
‘Ik hoop dat Nelson ons komt halen,’ zegt Spekkie.
Nelson is de neef van Spekkie.
Hij is agent. En Sproet kent hem goed.
‘Is Nelson ook hier op vakantie?’ vraagt hij.
Spekkie knikt.

Als ze hun paspoort hebben laten zien,
komen ze in de hal.
Eerst halen ze hun koffers van de band.
Daarna lopen ze verder.
'Kijk, daar staat mijn oma!' roept Spekkie opeens.
'En Nelson is er ook bij.'
Ze holt op hen af.
Oma staat te stralen.
'Wat ben ik blij dat ik jullie weer zie,' zegt ze.
Ze omhelst Spekkie lang.
Daarna omhelst ze ook Sproet.
Ze heeft hem al wel eens eerder gezien,
toen ze een keer bij Spekkie was.
Nelson geeft Sproet een hand.
'Hallo, goed je weer te zien,' zegt hij.
'Bon bini.'
'Bon bini?' herhaalt Sproet.
'Dat betekent: welkom,' zegt Nelson.
Spekkie springt op zijn rug.
'Ha neef, hoe gaat het met je?'
'Prima! Het is fijn om hier te zijn.
Leuk dat je er nu ook bent!
Ze lopen naar de auto.
Even later rijden ze weg.

